

fens sida, vilket funnit riksdagens gillande, anse sig mindre rättvist tillbakasatta.

Också synas assistenternas rättsanspråk i nu ifrågavarande avseende icke påkalla någon utförligare belysning. Ingen tvekan synes nämligen kunna råda därom att befattningshavarna i fråga böra bliva delaktiga i den tillfälliga löneförbättring, som för innevarande år kan varda av riksdagen beslutad.

Vidkommande det belopp, varmed löneförbättring i detta fall bör utgå, synes detta, i proportion till vad nu föreslagits böra tillkomma andra befattningshavare å motsvarande avlöningsnivå, lämpligen böra fastställas till 900 kronor. Då de ifrågavarande assistenterna utgöra allenast 8 och det ifrågavarande anslaget givits förslagsanslags natur, torde någon höjning av detsamma icke vara erforderlig.

Med hänvisning till det anförda får jag hemställa, att riksdagen ville besluta,

att envar av 8 assistenter vid naturhistoriska riksmuseum under år 1920 må komma i åtnjutande av tillfällig löneförbättring till ett belopp av vardera 900 kronor.

Stockholm den 31 mars 1920.

Wilhelm Björck.

Nr 373.

Av herr **Nilsson** i Landeryd **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 243, angående klassificering av postkontoren och telegrafverkets stationer m. m.*

(Lika lydande med motionen nr 270 i första kammaren.)

Stockholm den 7 april 1920.

Bernhard Nilsson.

Ernst Eriksson
i Stockholm.

David Norman.
